

Sygn. akt VI U 1816/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2019 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 lipca 2018 r., znak:(...)

w sprawie: A. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 19 kwietnia 2018 r. do dnia 18 kwietnia 2020 r.,
- 2) nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz A. S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Janusz Madej

VI U 1816/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. S. z dnia 19 kwietnia 2018 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na art. 57 w związku z art. 58 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dziennik ustaw z 2018 r., poz. 1270 ze zmianami wskazując, iż odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do renty, ponieważ komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 10 lipca 2018 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy, zarzucając zaskarżonej decyzji obrazę przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 57 w związku z art. 58 w związku z art. 12 i 13 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie wbrew zebranemu

materiałowi dowodowemu, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w sytuacji, gdy dokumentacja medyczna przedstawiona organowi rentowemu przez ubezpieczonego oraz orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 15 stycznia 2018 r. wskazywały, iż odwołujący w dacie złożenia wniosków był niezdolny do pracy; ponadto ubezpieczony zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego, polegający na pominięciu dokumentacji medycznej o orzeczeniu, w szczególności orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 15 stycznia 2018 r. i wyjaśnień odwołującego, co doprowadziło w konsekwencji do ustalenia przez organ rentowy, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. W związku z powyższymi zarzutami ubezpieczony wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od momentu wniesienia przez niego wniosku do organu rentowego. W uzasadnieniu odwołania wskazano obszernie sposób i opisano obszernie schorzenia, na które cierpi ubezpieczony: nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu 2, choroby zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią wielopoziomową w odcinku C oraz odcinku LS, przewlekły zespół bólowy, stały ubytek słuchu, niedosłuch obustronny, astmę oskrzelową i zmiany zwyrodnieniowe w obu stawach biodrowych. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz wskazywał, że ubezpieczony spełnia warunek 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w 10-leciu przed złożeniem wniosku o rentę. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: ubezpieczony A. S., urodzony (...) w dniu 19 kwietnia 2018 r. złożył w ZUS Oddziale w B. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 6 czerwca 2018 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, rozpoznając sprzeciw od tego orzeczenia złożony przez ubezpieczonego, komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 10 lipca 2018 r. także ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło podstawę dla organu rentowego do wydania zaskarżonej w sprawie decyzji z dnia 13 lipca 2018 r. Ubezpieczony w okresie swojej aktywności zawodowej głównie pracował jako ślusarz - spawacz, posiadał uprawnienia spawalnicze, obecnie pracuje jako pracownik ochrony - okoliczności niesporne, potwierdzone świadectwami pracy złożonymi w aktach rentowych oraz wyjaśnieniami ubezpieczonego złożonymi na rozprawie. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił dowody z opinii biegłych sądowych. W opinii z dnia 23 maja 2019 r. specjalista otolaryngolog rozpoznał u ubezpieczonego niedosłuch zmysłowo - nerwowy obustronny umiarkowany, szумы uszne, zawroty głowy oraz okresowe zawroty głowy. Na podstawie wywiadu oraz bezpośredniego badania przedmiotowego ubezpieczonego oraz analizy akt sprawy i dokumentacji medycznej stwierdzono w tej opinii biegłego otolaryngologa, że dysfunkcja narządu słuchu pod postacią obustronnego umiarkowanego niedosłuchu zmysłowo - nerwowego ze społecznie wydolnym słuchem z okresowymi zawrotami głowy i szumem usznym nie czynią badanego częściowo ani całkowicie niezdolnym do pracy zgodnej z kwalifikacjami i wykonywanym zawodem. Jednocześnie specjalista otolaryngolog wskazała w opinii, iż schorzenia ubezpieczonego stanowią jedynie przeciwwskazania do pracy na wysokościach, przy maszynach w ruchu i w hałasie ponadnormatywnym. Wskazywała również biegła sądowa, że zalecane jest zaopatrzenie ubezpieczonego w aparaty słuchowe, zgodziła się z orzeczeniem lekarza, specjalista otolaryngolog zgodziła się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. Z kolei biegli sądowi w pisemnej opinii z dnia 7 sierpnia 2019 r. (karta 88-89 akt sprawy) rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia: astmę oskrzelową, prawdopodobnie o podłożu alergicznym, kontrolowaną, nadciśnienie tętnicze kontrolowane farmakologicznie, cukrzycę typu 2 leczoną terapią mieszaną, wielokrotne wstrzyknięcia insuliny plus leki doustne, bez jawnych powikłań narządowych, otyłość i zespół metaboliczny, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez objawów podrażnieniowych i ubytkowych, niedosłuch obustronny, zawroty głowy w wywiadzie. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo - lekarskich i po analizie lekarskiej zawartej w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego, jak również dostarczonej przez ubezpieczonego, biegli sądowi specjalista medycyny przemysłowej, kardiolog, pulmonolog, endokrynolog i neurolog i przy uwzględnieniu opinii biegłej sądowej z dziedziny otolaryngologii stwierdzili, iż stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym okresową częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przyczyną stwierdzonej częściowej niezdolności do pracy jest według biegłych sądowych stan układu oddechowego. Biegli wskazali, iż ubezpieczony od 2008 r. jest leczony z powodu astmy oskrzelowej, współistniejącego alergicznego nieżytu nosa i alergicznego zapalenia spojówek. Biegły przyjmuje systematycznie leki, ale do oceny dynamiki schorzenia biegła sądowa stwierdziła brak jest dokumentacji lekarskiej; ponadto biegli stwierdzili, że jakkolwiek w dostępnym badaniu spirometrycznym z dnia 23 listopada 2017 r. rezerwy wentylacyjne są w normie, a w badaniu klinicznym układu oddechowego bez odchyień, to jednak w opinii

przewodniczącej zespołu przeciwwskazana jest praca w narażeniu na działanie substancji drażniących i alergizujących drogi oddechowe, a takie kwalifikacje zawodowe posiada ubezpieczony, zwłaszcza podczas długoletniej pracy na stanowisku spawacza. W opinii biegłej każdy powrót do pracy w narażeniu na, do pracy w tym narażeniu zaostriży przebieg schorzenia. Przewodnicząca zespołu specjalista medycyny przemysłowej zaznaczała również, że powód przekwalifikował się i obecnie od 2016 r. pracuje poniżej swoich kwalifikacji zawodowych na stanowisku portiera - pracownika ochrony; jest to stanowisko chronione, odpowiednio przystosowane do rodzaju schorzenia. Ubezpieczony posiada ponadto umiarkowany stopień niepełnosprawności. Dodatkowo ogranicza zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego obustronny niedosłuch w stopniu umiarkowanym, opisany w badaniu biegłej otolaryngolog, co stanowi przeciwwskazanie do pracy w narażeniu na działanie norm ponadnormatywnego hałasu, a takie są kwalifikacje zawodowe orzekanego. Pozostałe wymienione w rozpoznaniu schorzenia współistniejące nie ograniczają zdaniem biegłych sądowych w sposób istotny zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W swoich wnioskach końcowych biegli sądowi powołanego w sprawie zespołu ustalili, że badany jest okresowo częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, od daty wystawienia wniosku, to jest od 19 kwietnia 2018 r. na okres 2 lat do 18 kwietnia 2020 r., przyczyną jest stan układu oddechowego ze współistniejącym niedosłuchem. Biegli nie zgodzili się z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS nadmieniając, że w orzeczeniach nie opiniowano układu oddechowego i oświadczyli, że dysponowali tymi samymi dowodami, co organ rentowy. Zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych, w szczególności pulmonologa i specjalisty medycyny pracy zgłosił w piśmie procesowym z dnia 23 września 2019 r. (karta 105) pełnomocnik organu rentowego wskazując, że z opisu biegłego z dziedziny pulmonologii nie wynika upośledzenie funkcji organizmu w stopniu ograniczającym zdolność do pracy ubezpieczonego; według biegłego w badaniu spirometrycznym z dnia 23 listopada 2017 r. nerwy wentylacyjne są w normie, w trakcie badania przedmiotowego układu oddechowego nie występowały istotne odchylenia; biegły sądowy rozpoznał astmę oskrzelową prawdopodobnie na podłożu alergicznym kontrolowaną i podawał, że brak dokumentacji potwierdzającej rozpoznanie choroby. Brak więc było zdaniem organu rentowego podstaw do orzekania o długotrwałej niezdolności do pracy z powodu schorzenia pulmonologicznego. Pozwany nie zgodził się także z opinią biegłego z dziedziny medycyny sądowej, chodzi zapewne o specjalistę medycyny pracy, że niezdolność do pracy u badanego istnieje z powodu stanu układu oddechowego i niedosłuchu. Osobą właściwą do oceny niezdolności do pracy z powodu schorzenia pulmonologicznego i laryngologicznego są biegli z dziedziny pulmonologii i laryngologii - wskazywał pełnomocnik organu rentowego, którzy nie stwierdzili niezdolności do pracy z powodu opiniowanych przez siebie schorzeń, a nie biegły z dziedziny medycyny pracy, który taką niezdolność stwierdził. Poza tym organ rentowy podnosił, że w trakcie badania przez komisję lekarską nie rozpoznano schorzenia pulmonologicznego, a orzekany nie zgłaszał skargi w zakresie układu oddechowego, w badaniu przedmiotowym układu oddechowego nie stwierdzono odchyień, organ rentowy nie dysponował dokumentacją potwierdzającą leczenie w poradni pulmonologicznej. W związku z tym organ rentowy podnosił, że Sąd co do zasady nie może we własnym zakresie ustalać prawa do świadczenia, a ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty nie może prowadzić do uznania kontrolowanej decyzji za wadliwą i jej zmiany. Poruszony wyrok Sądu Najwyższego z 13 września 2005 r. I UK 382/04, LEX nr 276245. Ponadto organ rentowy w treści tego pisma podnosił, iż schorzenie laryngologiczne w trakcie badania przez komisję lekarską, orzekany zaprotezowany na ucho prawe, zachowana wydolność socjalna słuchu, co również nie daje podstaw do orzekania długotrwałej niezdolności do pracy, a orzekany aktywny zawodowo pracuje jako portier - pracownik ochrony. Pozwany organ rentowy wnosił o ustosunkowanie się do powyższych zastrzeżeń przez wydanie opinii uzupełniającej do opinii z 7 sierpnia 2019 r., a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Dokonując ponadto w ramach wniosku, zastrzeżeń, z powodu zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych w powyższym piśmie procesowym, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z ustnych wyjaśnień specjalisty pulmonologa, który był współautorem opinii z dnia 7 sierpnia 2019 r. Biegły sądowy wyjaśnił, że astma jest napadowym skurczem oskrzeli występującym pod wpływem określonych czynników, mogą to być alergeny, czynniki fizyczne np. zimne powietrze, pyły, drobiny, czy czynniki chemiczne. W czasie ataku astmy następuje skurcz oskrzeli. W okresach między napadami pacjent może nie mieć żadnych odchyień w zakresie funkcjonowania układu oddechowego. Także badania spirometryczne mogą wskazywać na funkcjonowanie tego układu w normie. Biegła sądowa wyjaśniła także, że, ponieważ ubezpieczony pracował, jako spawacz to powrót do pracy na tym stanowisku i w tym zawodzie i, w tym zawodzie może wyzwać skurcze oskrzeli, czyli napady astmy. Jako spawacz zdaniem biegłej

sądowej specjalisty pulmonologa ubezpieczony z pewnością nie może pracować, ponieważ prawdopodobieństwo wystąpienia astmy przy pracy na tym stanowisku oceniała ona, jako wysokie, jako znaczne. Szczegółowo tę kwestię oceniał także specjalista medycyny pracy, który był w składzie zespołu biegłych sądowych wydających pisemną opinię. Biegła sądowa specjalista pulmonolog wskazała także, że do ustaleń końcowych wniosków pisemnej opinii z dnia 7 sierpnia 2019 r. doszła razem, doszła wspólnie z biegłym sądowym specjalistą medycyny przemysłowej. Wskazywała, że, jeśli chodzi o przekwalifikowanie powoda na nowym stanowisku pracy portiera pracownika to była to praca na stanowisku przystosowanym do schorzenia ubezpieczonego i poniżej kwalifikacji. Biegła wskazywała, że ubezpieczony leczył astmę od 2008 r. a po okazaniu dokumentacji lekarskiej złożonej przez ubezpieczonego w toku procesu po wniesieniu odwołania na karcie 76 do 80 akt sprawy dotyczącej leczenia pulmonologicznego ubezpieczonego biegła wyjaśniła, że w badaniach spirometrycznych opisanych na karcie 76 lekarz pulmonolog opisał rezerwy wentylcy..., wentylacyjne wprawdzie, jako w normie. Natomiast w badaniu przedmiotowym ubezpieczonego dokonanym przez lekarza leczącego specjalistę pulmonolo..., pulmonologa występowały odchylenia od norm, od normy, zmiany osłuchowe. Tak było w roku 2015. W dwa tysiące trzy..., '13 roku również wys..., występowały zmiany osłuchowe w badaniu przedmiotowym. Biegła oceniła tę dokumentację, jako skąpą. Nie ma w niej wskazania o początku choroby. Biegła stwierdzała, że z astmy ubezpieczony się nie wyleczy, nie może, natomiast może mieć okresy remisji. Nadal musi brać stale leki, sterydy, jak również w przypadku duszności lek wentolin **[f 00:54:07.608]**. Ponadto ubezpieczona wskazywała, że podczas czynności spawania występuje występują zarówno czynniki fizyczne jak i chemiczne, które drażnią drzewo oskrzelowe i uznała, że ubezpieczony, jako spawacz w zasadzie nie będzie mógł pracować w przyszłości. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektywy interpretacyjnej zawartej w artykule 233 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy wskazuje, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy miał taką wiarygodność i moc, które dawały podstawę do dokonania istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń bez konieczności kontynuowania postępowania dowodowego. W szczególności podstawą swoich ustaleń Sąd Okręgowy uczynił opinię biegłych sądowych z dnia 7 sierpnia 2019 r. wraz z ustnymi wyjaśnieniami specjalisty pulmonologa złożonymi na rozprawie. Opinia biegłych sądowych w szczególności pulmonologa i specjalisty medycyny przemysłowej była szczegółowo uzasadniona. Dodatkowo została uargumentowana ustnymi wyjaśnieniami złożonymi przez specjalistę pulmonologa na rozprawie. Z opinii tej w sposób jednoznaczny wynikało, iż ubezpieczony nie może pracować w zawodzie, w którym przepracował około 20 lat, czyli ślusarza spawacza. Przy czynności spawania występują, bowiem zarówno czynniki fizyczne jak i chemiczne, które mogą spowodować zaostrzenie astmy oskrzelowej, na którą cierpi ubezpieczony i pogo..., i istotne pogorszenie stanu zdrowia. Praca na tym stanowisku jest przeciwwskazana. Dodatkowo wskazać należy, iż specjalista medycyny przemysłowej odwołując się także do fragmentów opinii otolaryngologa ustalił przeciwwskazania do pracy na, w warunkach narażających ubezpieczonego na działanie ponadnormatywnego hałasu a specjalista otolaryngolog w swojej opinii na karcie 45, 47 akt sprawy także wskazywał, że przeciwwskazana jest dla ubezpieczonego praca na wysokości, przy maszynach w ruchu i w hałasie ponadnormatywnym a takie kalifikację posiadał ubezpieczony, także, do, jako przy obsłudze ciężkich maszyn. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, że ubezpieczony jest z powodu stanu układu oddechowego częściowo niezdolny do pracy okresowo od 19 kwietnia 2018 r. na okres 2 lat do 18 kwietnia 2020 r. i w związku, z tym mając na uwadze, że do wniosku tego doszedł zarówno specjalista pulmonolog, jak i specjalista medycyny pracy Sąd Okręgowy uznał te opinie za w pełni wiarygodne i posiadające istotną w sprawie moc dowodową. Jednocześnie odnosząc się do zarzutu organu rentowego zgłoszonego w piśmie procesowym z dnia 23 września 2019 r. Sąd Okręgowy wskazuje, że zarzuty dotyczące aktywności zawodowej ubezpieczonego są bezzasadne, albowiem ubezpieczony pracuje na stanowisku poniżej swoich kwalifikacji zawodowych i trudno, w tej sytuacji uznać, aby doszło w tej sytuacji do przekwalifikowania ubezpieczonego. Kwalifikacje zawodowe ubezpieczonego są wyższe. Posiada on kwalifikacje związane z pracą na stanowisku ślusarza spawacza, jak również **[ns 00:59:22.352]** jak również, jak wyjaśnił ubezpieczony na rozprawie do obsługi..., tu, tu, tu **[ns 00:59:36.432]** operatora sprzętu ciężkiego. Są to kwalifikacje przeciwwskazane, są to kwalifikacje, które do pracy, która jest przeciwwskazana zdaniem biegłych sądowych. Jednocześnie zarzut organu rentowego, że komisja lekarska nie rozpoznała schorzenia pulmonologicznego a orzekany nie zgłaszał skarg w zakresie układu oddechowego były oczywiście bezzasadne, albowiem w opinii lekarskiej z 6 czerwca 2018 r. wykonanej, karta 45 dokumentacji ZUS, opinii lekarskiej specjalisty konsultanta lek..., wskaz..., wpisano, iż ubezpieczony leczy się na astmę oskrzelową od 2009 r. W związku, z, co, co więcej ubezpieczony dołączył do dokumentacji medycznej

informację dla lekarza kierującego z 23 listopada 2017 r. o astmie oskrzelowej a w zaświadczeniu o sta..., o stanie zdrowia lekarz leczący w chorobach podstawowych wymienił także astmą oskrzelową. W związku z tym organ rentowy dokonując oceny stanu zdrowia ubezpieczonego miał obowiązek odnieść się także do tego schorzenia, czego w istocie rzeczy zaniechał, albo zbagatelizował to schorzenie nie powołując konsultanta, swojego konsultanta w zakresie pulmonologii. Dlatego na podstawie art. 477 ze znacznikiem 14 paragraf 1 kodeksu..., przepraszam paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz na podstawie artykułu 57 i 58 oraz 12 i 13 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt. 1 wyroku. Przy tym rozstrzygnięciu Sąd dokonując subsumcji właściwych przepisów prawa materialnego do ustalonego w sprawie stanu faktycznego miał na uwadze, iż jedynym spornym problemem między stronami było to czy ubezpieczony jest czy też nie jest niezdolny do pracy. Pozostałe przesłanki nabycia prawa do renty ubezpieczonego nie były między stronami sporne. Natomiast zgodnie z art. 12 ustępem pier..., ust. 1 Ustawy emerytalno rentowej niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Zgodnie z ust. 3 art. 12 powołanej ustawy częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji a art. 13 ust. 1 ustawy emerytalno rentowej stanowi, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co, do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. I po drugie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie te kryteria oceny niezdolności do pracy ubezpieczonego i przewidywanego okresu niezdolności do pracy zostały uwzględnione w niniejszej sprawie także przez biegłych sądowych. Oczywiście jest, iż ubezpieczony posiadający kwalifikacje w zawodzie ślusarza spawacza i operatora ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, budo..., ciężkich..., operatora maszyn ciężkich nie mógł i nie może w momencie złożenia wniosku o rentę aktualnie okresowo nie może wykonywać takiej pracy, gdyż jest ona dla niego przeciwwskazana a wynikało to jednoznacznie z opinii biegłych sądowych i ustnych wyjaśnień specjalisty pulmonologa na rozprawie. Dlatego Sąd Okręgowy orzekł, jak w pkt. 1 wyroku. W pkt. 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z tego względu, że dokumentację dotyczącą leczenia pulmonologicznego ubezpieczony złożył w toku procesu do akt sprawy sądowej. Ta dokumentacja także była analizowana przez biegłą sądową na rozprawie. Były to nowe dowody, którymi nie dysponował w postępowaniu rentowym Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego Sąd Okręgowy orzekł o braku odpowiedzialności, o której mowa w artykule 118 ust. 1 a Ustawy emerytalno rentowej. Stosownie do wyniku sporu w punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Dziennik Ustaw z 2015 r. pozycja 1800 z późn. zm. w szczególności na podstawie § 9 ust. 2 w związku z paragrafem 15 zasą..., zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jako strony przegrywającej spór na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. W ocenie Sądu Okręgowego nakład pracy pełnomocnika ubezpieczonego, który sporządził obszerne odwołanie i brał udział w rozprawie uzasadniał przyznanie zwrotu kosztów procesu w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.